

Rotter Irma, a Nemzeti Színház prima ballerínája, sz. 1841-ben, Kassán, megh. 1913. ápr. 17-én, Budapesten. Édesapja honvédkapitány volt s mint ilyen végig küzdötte az 1848–49-iki szabadságharcot, melynek végén a harcmezőn kapott sebeiben meghalt. Özvegye, három leány és egy fiúgyermekével maradt hátra. Kassán egy jótékony célú műkedvelő előadáson a hat éves Irma, táncával, hallatlan föltűnést keltett. Az előadást a kassai arisztokrácia rendezte s a táncok betanítására Bécsből hozatták el Mayer akkori híres táncmestert. Ennek a táncmesternek a tanácsára Kassa előkelőségei gyűjtést indítottak s a saját költségükön fölküldték Rotter Irmát Pestre, a Nemzeti Színház tánckarába, ahol neveltetéséről és tanítatásáról gondoskodtak. A fiatal növendék tizennégy esztendőskorában Campilli balletmester vezetése alatt már a Nemzeti Színház első táncosnője volt. Első önálló szerepe Verdi: »Guzman Johanná«-jának »4 évszak« balletjében volt: a tavaszt személysítette meg. 1865-ben a bécsi udvari operához hívták meg, onnan azonban egyre hazavágyott s Radnótfáy intendáns meghívására 1869-ben ismét visszaszerződött Pestre és jan. 12-én fellépett a »Don Carlos«-ban s nemsokára a legnagyobb diadalait aratta, itt 1879. márc. 29-én mint »Sylvia« búcsúzott. 1885-ben ment férjhez Peterdy Lajoshoz, a Magyar Földhitel Intézet osztályfőnökéhez s a Magyar Színház Részvénytársaság elnökéhez, akivel halála napjáig boldog házasságban élt. A főváros díszsírhelyet adományozott az érdemes művésznőnek a kerepesi-úti temetőben, ahol a sírt a szépséges táncművész nő mellszobra díszíti.

Roubal (rubál) Vilmos, a Magyar Kir. Operaház karigazgatója. Az intézethez 1898-ban szerződött. Működését a zenekarban kezdette, majd korrepetitor lett és innen került az énekkar élére (1913. okt. 28.), ahol évtizedek óta kiváló tehetséggel, változatlan buzgalommal és kitűnő eredménnyel végzi nagyértékű munkáját. A kórusok magas színvonalát az ő szakértelmének, komoly, céltudatos vezetésének köszönhetjük. Roubal Vilmos mint énektanár is elsőrendű. Nála tanult Rózsa S. Lajos, Sebeők Sári, Pataky Kálmán, Ti-

hanyi Vilma és egész sor neves énekes. 1928. ápr. 28-án 30 évi tagsága ünnepe alkalmával a kormányzó legfelső elismeréssel tüntette ki. Fia:

Roubal (rubál) Vilmos ifj., a M. Kir. Operaház első korrepetitora, sz. 1905. ápr. 30-án, Budapesten. Zeneakadémiai végzettsége után a Városi Színház szerződött, 1919-ben. 1922-ben nevezték ott ki karmesternek, 1924-ben hívta meg az Operaház. 1925. decemberében vezényelte az Operában először a »Mályvácska kisasszony«-t. 1927-ben a Filharmoniai tagokból alakult simphónikus zenekart vezényelte. Jelenleg az Operaház tagja.

Routine (fr.) = rutin, a. m. gyakorlat, jártasság, ügyesség, tapasztaltság, otthonosság. Ha a színész könnyedén mozog a színpadon, ha elfogódottság nélkül tesz-vesz, arra azt mondják, hogy rutinos színész.

Rovetta Gerolamo, olasz író, sz. 1854-ben, Bresciában, megh. 1910. máj. 8-án, Milanóban. Nálunk több darabját mutatták be. Ezek: »A becstelenek«, (»l'disonesti«), ford. Radó Antal és Hegedüs György. (Deréki Antal is lefordította.) Bemutatták a Vígszínházban, 1896. dec. 1-én, melyben Gál Gyula döntő sikert aratott. »Excellenciás papa«, szmü 3 felv., ford. Balla Ignác. Bem. 1908. máj. 22., Kolozsvárott.

Royal English Burlesque Company (rajel inglis bórleszk kampeni) angol színtársulat 1892. szept. 19-én kezdte meg vendégszereplését Budapesten, a Városligeti Színparkban.

Rózsa, vj. 3 felv. Irta: Szigligeti Ede. Bem. a Nemzeti Színház, 1840. nov. 30-án, Lendvaynéval a címszerepben. A Belvárcsi Színház műsorába illesztette: 1919. nov. 27-én, ahol Simonyi Mária játszotta a címszerepet.

Rózsa Dezső, író, sz. 1885. márc. 19-én, Budapesten. Tanulmányait Budapesten, Oxfordban és Párizsban végezte. A budapesti Pázmány Tudományegyetem lektora, Marlowe »Faust«-jának fordítója. Különösen Shakespeare-tanulmányaival